

[Finansministeren.]

der benyttes i andre lande med kildeskat, og den samme metode er anvendt i lovforslaget.

Det har i den offentlige debat været hævdet, at det ikke er muligt at gennemføre en samtidighedsskat for de selvstændige erhvervsdrivende, men kun for lønmodtagerne. Men dette beror på en misforståelse eller vel snarere på, at man ikke har kendt vort nye forslag, der medfører en konsekvent samtidighedsskat også for de selvstændige. For disse vil den afgørende ændring være, at deres skat beregnes som en samtidighedsskat. Så får også de selvstændige nemlig straks det til indkomsten svarende fulde skattefradrag, og ved indtægtsstigning rammes de da heller ikke af de urimeligt høje skatter af en stigning i indkomsten, der er en følge af vort nuværende system. Også den eventuelle restskat skal nemlig efter vort nye forslag beregnes på basis af det pågældende års indtægt.

Jeg har gerne villet fremhæve dette; jeg synes, det er vigtigt at sige, at der også for de selvstændige erhvervsdrivende er en ganske væsentlig fordel ved det nye forslag, der her fremsættes.

Når det drejer sig om lønindtægt, pension o. lign., er de praktiske muligheder for at opnå 100 pct.s samtidighed også med selve opkrævningen langt større. Her er forskellen mellem den bruttoindtægt, den enkelte får udbetalt, og den nettoindtægt, hvoraf skatten skal beregnes, normalt ikke ret stor. Ganske vist er vor skattelovgivning rig på fradragmuligheder, men der er en del fradrag, som tilkommer store grupper af lønmodtagere, pensionister m. fl., fradrag, der er ret ensartede. Der er derfor gode muligheder for at indføre også ensartede mindstefradrag som standardfradrag, der fuldt ud vil dække fradragene for et meget stort antal skatteydere.

I kildeskatteforslaget er der tale om to

mindstefradrag af denne art. Det ene er et udvidet lønmodtagerfradrag på 20 pct. af lønindtægten, dog højst 1.500 kr. årlig. Det skal erstatte det nuværende lønmodtagerfradrag på 10 pct., dog højst 400 kr., samt en række andre hyppigt forekommende fradrag som f. eks. kontingent til fagforening og arbejdsløshedskasse og fradrag for befordringsudgifter. Det andet fradrag — standardfradraget — gives foruden til lønmodtagere også til pensionister og andre, som ikke driver selvstændig virksomhed. Det udgør 1.200 kr. årlig for enlige. For ægtefæller bliver fradraget 1.800 kr. Unge under 18 år får 360 kr. Dette standardfradrag skal træde i stedet for en række af de nuværende fradrag for bl. a. præmier til livsforsikring, indskud på kapitalbindingskonti og på indeksskontrakter, sygekassekontingent og renter af gæld.

Om begge disse mindstefradrag gælder, at de skatteydere, hvis fradragmuligheder overstiger mindstebeløbene, får deres fulde fradrag; det er altså kun mindstefradrag, der er tale om. Dog skal eventuelt overskydende lønmodtagerfradrag fortrinsvis dækkes af standardfradraget. Disse mindstefradrag vil bevirke, at de fleste lønmodtageres fradrag kendes allerede ved indkomstårets begyndelse. De kan derfor opføres på det skattekort, som arbejdsgiverne skal anvende ved skatteberegningen. Fradragene kan på denne måde straks tages i betragtning, når lønnen skal udbetales og skatten beregnes. Selvfølgelig vil der stadig være mange, som har så store fradrag, at de ikke kan nøjes med mindstefradragene. Sådanne særlig store fradrag vil ofte gå igen fra år til år. I så fald vil de også kunne tages med ved opgørelsen af det fradragbeløb, der skal stå på skattekortet.

Der vil dog stadig være en del tilfælde, hvor det senere viser sig, at skattekortets fradragbeløb har været for lille eller for stort; det sidste kan også forekomme. I så fald opnås der ikke 100 pct.s samtidighed ved skatteindeholdelsen i årets løb, og